

INDIA MONGOLILOR

Creand o cultura splendida, opulenta, Moghulii au unit aproape tot subcontinentul indian sub conducerea lor. Chiar in declin, prestigiul lor i-a plasat in centrul opozitiei fata de noii stapani ai Indiei – englezii.

In 1398, imparatul mongol Timur a patruns in India si a devastat Delhi. Apoi, a mers mai departe, dar, dupa invazia sa, sultanii din Delhi nu au redobandit autoritatea asupra nordului Indiei. Nu a existat nici un mare imperiu in subcontinentul indian, pana cand un urmas al lui Timur, Babur, a fondat dinastia Moghul.

Primul imparat

Dupa o copilarie plina de pericole, Babur s-a proclamat conducatorul Kabul-ului in Afganistan. Tarat in mijlocul conflictelor unei Indii dezbinata, acesta l-a infrant pe sultanul din Delhi la Panipat (1526), iar in urmatorii patru ani a continuat sa cucereasca nordul Indiei, ajungand pana la Bihar, in est. Desi mongol, ("Moghul" este echivalentul persan al cuvintului "mongol"), Babur avea o cultura turca si persana, scriind memorii si contribuind la imbogatirea traditiilor indiene, prin preocuparile sale pentru poezia persana si gradinarit.

Imperiul lui Babur nu avea radacini adanci in India, iar dupa moartea sa, a reusit sa scape de autoritatea extravagantului sau fiu Humayun (1530-56). Pana in 1542, Humayun era pe punctul de a se exila in Persia si singurul sau fiu, viitorul imparat Akbar, s-a nascut in timpul acestei calatorii. In mod remarcabil, Humayun a reusit sa-si recupereze tronul cu putin timp inainte de a muri, iar Akbar l-a urmat la tron, fara ca cineva sa i se opuna.

Domnia lui Akbar

Cel mai celebru dintre toti Moghulii, Akbar (1556-1605), a fost un mare cuceritor si sustinator al picturii in miniatura si a altor arte care au inflorit in aceasta perioada. Armatele sale au ocupat nordul, pana la Bengal (Bangladesh-ul de azi), si au extins frontierele imperiului pana in centrul Indiei. Insa, o realizare si mai importanta a fost ordinea sociala si religioasa creata de Akbar: in locul tiranicului stil nomad de impunere a taxelor, Akbar a introdus taxe fixe, egale, colectate de functionari platiti si nu de nobili care pradau. In consecinta, taranimea a prosperat, in timp ce functionarii erau nemultumiti, dar nu erau in stare sa-i incite pe semenii lor impotriva imparatului. Cu toate ca Moghulii erau musulmani, Akbar i-a scutit pe cei care nu faceau parte din randurile musulmanilor de taxa electorala pe care trebuiau sa o plateasca de obicei si i-a promovat pe hindusii abili care serveau in administratie.

Aceasta a fost o miscare politica inteligenta, prin care s-a creat un grup de persoane ce datorau pozitiiile in care se aflau doar lui Akbar, eliminand de asemenea resentimentele populatiei hinduse fata de conducerea Moghula. Akbar insusi s-a casatorit cu fiica celui mai puternic rege hindus din dinastia Rajput, urmand sfatul bunicului sau, Babur, care a mentionat in memoriile sale importanta reconcilierii cu dusmanii invinsi.

Toleranta lui Akbar nu era doar o chestiune de diplomatie. Acesta era foarte interesat de religie, asistand la dezbaterile dintre hindusi, musulmani, zoroastri si crestini. In cele din urma, Akbar si-a dezvoltat propriul sau crez, "Credinta Divina", imprumutand elemente de la celelalte religii, probabil in speranta ca impune o forta unificatoare in dezbinata Indie. Insa, s-a inselat: putini oameni au trecut la aceasta religie, iar supusii musulmani s-au infuriat. Dupa moartea imparatului, urmasii sai au revenit la ortodoxia musulmana.

Sub conducerea fiului si nepotului lui Akbar, Jahangir (1605-27), si respectiv Shah Jahan (1627-58), prosperitatea imperiului a atins apogeul, in ciuda rivalitatilor dintre marile familii, care amenintau securitatea dinastiei. Aflandu-se la putere, Shah Jahan a adoptat drastica precautie de a-si ucide toate rudele de sex masculin, dar a fost detronat in 1658 si intemnitat pentru tot restul vietii (1658-66), de fiul sau Aurangzeh (1658-1707), ale carui razboaie nemiloase de cucerire si intoleranta religioasa au dus la slabirea imperiului.

Impactul dezastrelor

La moartea lui Aurangzeb, cand cei trei fii ai sai se certau asupra succesiunii, numeroase provincii au devenit practic independente, supunandu-se doar formal Moghulilor. Apoi au urmat dezastrele. In 1738 puternicii mahratta au fortat imperiul sa accepte o pace umilitoare, rupandu-l in doua. In 1739 imparatul persan Nadir Shah a jetuit Delhi si a rapit comoara imperiala a Moghulilor. Pana la mijlocul secolului, imperiul candva puternic a fost redus la o mica zona in jurul orasului Delhi.

Locuitorii din Mahratta si Afganistan s-au luptat unii impotriva altora pana la epuizare, puterea revenind in cele din urma in mainile englezilor. Insa, in timp ce puterea lor a slabit si imparatii au fost dati uitarii, amintirea maretiei dinastiei Moghul a continuat sa persiste. In timpul Rascoalei indiene impotriva conducerii engleze, din 1857, ultimul reprezentant al dinastiei Moghul, Bahadur Shah al II-lea, a fost o marioneta a oponentilor. Cand rascoala a fost inabusita, acesta a fost exilat. Moartea lui, in 1862, a pus capat dinastiei.